

Het kleine Korczak Bulletin

drie-maandelijks nieuwsbrief van de Janusz Korczak Stichting

nummer 3/4, december 2006

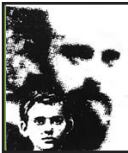
NAMENS BESTUUR EN REDACTIE

U ontvangt deze keer van ons een dubbeldik gecombineerd nummer 3/4, tegelijk met het jaarboek 2006. Het is een prachtig jaarboek geworden 'Scholen voor het leven' over de inspirerende visie van Korczak voor het onderwijs. Velen van u zullen dit jaarboek samen met het bulletin ontvangen. We hopen dat u ervan zult genieten tijdens de komende feestdagen.

Daarnaast hebben we nog meer heuglijk nieuws te melden. In 2007 bestaat de Janusz Korczak Stichting 25 jaar! Wegens dit mooie jubileum zal de Korczak donateursdags op zaterdag 21 april extra feestelijk zijn. Zet deze dag dus alvast in uw agenda. De dag zal wederom plaatsvinden in het gebouw van de Academie voor Psychotherapie te Amsterdam. Een tipje van de sluier lichten we nu alvast op. Op de donateursdag wordt een nieuw deel van de reeks Korczakiana gepresenteerd: 'Het recht van het kind op respect' Het bevat 25 teksten van Korczak (waaronder het belangrijke opstel 'Het recht van het kind op respect') en twee teksten van René Görtzen over Korczak.

Zoals al eerder gezegd besteden we ook internationaal aandacht aan ons 25jarig bestaan door middel van een Internationale Janusz Korczak Jongeren Ontmoeting in september 2007.

Al met al belooft het een mooi en inspirerend jaar te worden. Wij wensen u mooie feestdagen en een heel goed Nieuwjaar. Tot in 2007.

UIT HET WERK VAN KORCZAK

We ontvingen van onze Poolse Korczak vriend Ryszard Wasita een uitgebreid verhaal over de Poolse dichter Jan Twardowski. Hier volgt een deel uit zijn herinnering aan Twardowski:

KORCZAK, EEN PRIESTER EN EEN KIBBOETSNIK

Een jarenlang onbekend gebleven dichter is overleden. Zijn gedichten werden aanvankelijk niet uitgegeven omdat hij priester was. Hij schreef gedichten volgens de traditie van Mikołaj Sep-Szarzyński, Franciszek

Karpiński, Cyprian Norwid en Jerzy Liebert. Toen zijn gedichten eindelijk gedrukt mochten worden, veroorzaakten deze een golf van bewondering.

De naam van de priester was Jan Twardowski.

Al vanaf zijn jeugd was Jan Twardowski gefascineerd door 'De Oude Dokter' Janusz Korczak. Eerst door zijn boeken, later door de mens. Janusz Korczak werd door hem als een heilige beschouwd, „Want hij liet God door zich werken”.

Zijn joodse vriend, de latere kibboetsbewoner Leon Harari, was een vaste medewerker van 'Het Kleine Journaal' en samen met de toekomstige dichter bezochten ze Janusz Korczak in 'Het Huis der Wezen' in de Krochmalna straat. Twardowski sprak en schreef veel over De Oude Dokter. Hij droeg aan Janusz Korczak zelfs twee preken op. Hij schreef onder andere: „Hij was een droevig mens, maar tegelijkertijd heel geliefd bij kinderen. Ik vermoed dat hij de tragedie van zijn volk en van joodse kinderen voorzag. Zo heb ik hem onhouden: licht gebogen, met een kort grijzend baardje en droevige grijsblauwe ogen”.

Omdat de priester mij jarenlang gekend heeft als iemand die heel lang met het persoonlijke leven, het werk en de wereldbeschouwing van Janusz Korczak verbonden is geweest, gaf hij mij als een souvenir een exemplaar van het gedicht met de titel: 'Aan Janusz Korczak'. Deze eenvoudige tekst koester ik als een schat.

Aan Janusz Korczak.

Jij was een goed mens, ondanks het juk wat jij te dragen had.

Slechts jouw bescheidenheid weerhield je van het verrichten van wonderen.

Jij was Jood, maar je droeg geen kruis.

Ik, de priester, kom je nederig tegemoet.

Ik kijk ontroerd naar jouw foto.

Ik kan niet zo leven en sterven als jij.

NIEUWE PUBLICATIES

The Dynamic Interactive Attitude List (DYAL) door Jeroen. M. Petri

The effective mapping of behavioral dynamics between pupils, teachers and parents.

A helpful tool for educational psychologists dealing

with problematic pupils and classrooms.
Eburon Academic Publishers, Delft.
ISBN: 90-5972 131 4

In dit Engelstalige boek, laat Jeroen Petri ons niet alleen zien hoe gemakkelijk een kind 'neergezet' wordt als probleemgeval, maar biedt hij ook een eenvoudig hulpmiddel om aan deze valkuil te ontkomen. Als psycholoog nam hij op basisscholen- en middelbare scholen in Israël en Nederland waar dat de gevoelens en verwachtingen van kinderen, maar ook van leerkrachten werden overgeslagen bij de oplossing van probleemsituaties. De benadering in zijn boek maakt hier juist gebruik van.

Het boek had als oorspronkelijk titel: 'de schatkist van het onbekende, de eigen waarheid van het kind'. Maar in de 'harde wetenschappelijke wereld' houdt zo'n titel niet lang stand. Vandaar de formele titel. Een leerling voelt dat hij zijn best doet. Hij vindt zichzelf een goed mens en is gekwetst als de leerkracht hem lui noemt. De 'schatkist van het onbekende' is hier het gevoel een goed mens te zijn. Die schakist moet door volwassenen nog gevonden worden. Zo snel komt de leerling hier niet mee voor de dag...

Het boek geeft een eenvoudige benadering voor situaties waarin een leerling of kind als probleem wordt ervaren op school. Met name wordt gezocht naar en gebruikt gemaakt van dat onbekende. Het is als met het vierjarige meisje dat bang is voor een, naar haar beleving, grote hond. Moeder heeft wel honderd keer gezegd dat het beest niet zal bijten. Maar het meisje blijft bang. Dit is de 'eigen waarheid van het kind' en daar kunnen volwassenen nooit omheen. Dat doen ze helaas wel, in situaties waar op scholen leerlingen als probleemgeval worden gezien.

Door het interactieve gebruik van vragen en antwoorden worden gevoelens, gedachten, verwachtingen en handelingsneiging van kinderen, leerkrachten en ouders in beeld gebracht. Het is deze onbekende waarheid die deuren opent tot oplossingen in als probleem gevoelde situaties.

Het boek is bestemd voor iedereen die met leerlingen werkt tussen de vier en zeventien jaar.

Schoolpedagogiek *door Joop Berding en Wouter Pols*

Onlangs verscheen bij de uitgeverij Wolters-Noordhoff het boek 'Schoolpedagogiek'; opvoeding en onderwijs in de basisschool, door Joop Berding en Wouter Pols. Het boek is bedoeld voor studenten in de opleiding tot onderwijsgevende. Het boek bestaat uit vier delen die elk een omvangrijk thema omvatten: de relatie tussen kinderen en hun opvoeders, de school vroeger en nu, de pedagogische opdracht en de relatie school-maat-

schappij.

De schrijvers vertrekken steeds van een concrete opvoedingssituatie, die dan aanleiding geeft tot verder onderzoek en informatie. Belangrijk te vermelden dat een omvangrijk hoofdstuk gewijd is aan de pedagogiek van Janusz Korczak. Het boek is in Nederland en België zeer goed ontvangen en Carlos Martens verbonden aan de lerarenopleiding te Sint Niklaas, schrijft: 'Ik vind het verheugend, maar ook moedig om in onze tijd dit werk te publiceren, dat terug aandacht vraagt voor de historische componenten in het opvoedings- en onderwijsgebeuren.'

GESIGNALEERD

Symposium Freinet

Op vrijdag 6 oktober werd in Utrecht een symposium georganiseerd door de Freinetbeweging. Er werd een onderwijsdebat gehouden naar aanleiding van een manifest "De vragen van Tjibbe". Tjibbe heeft grote vraagtekens bij de zin en onzin van de school en enkele gasten was gevraagd hierop te reageren. Eén van de gasten was Arie de Bruin, bestuurslid van de Korczak Stichting.

Hieronder vindt u een samenvatting van zijn reactie:

Janusz Korczak, de joods-poolse pedagoog in de eerste helft van de vorige eeuw (tijdgenoot van Freinet) beschreef als eerste de rechten van het kind. Hij zette ze niet alleen op papier, maar bracht ze in praktijk in een weeshuis voor Joodse kinderen in Polen.

Verschillende elementen uit het manifest van de Freinetbeweging en de uitwerking in de vorm van de Werkplaatsklas doen sterk denken aan de praktijk in dat weeshuis. Kinderen hadden daar een grote mate van verantwoordelijkheid voor de totale organisatie, voor zichzelf en voor elkaar. Er waren vergaderingen waar de kinderen bij betrokken waren, er was een rechtbank, er werd een krant uitgegeven, kinderen beheerden samen met volwassenen een kas, organiseerden de maaltijden samen met keukenpersoneel, organiseerden voorstellingen niet alleen voor zichzelf, maar ook voor de buurt (en later voor de inwoners van het ghetto!). Kinderen leerden niet voor later, maar aan de werkelijkheid waar zij zelf deel aan namen.

Geen burgerschapsvorming voor later, maar "burger zijn" en als burger behandeld worden; dan leer je dat namelijk vanzelf! Het waren niet alleen praktische werkvormen, maar het was een way of life. Volledig gebaseerd op de rechten van het Kind.

Eén van die rechten luidt: "Elk kind heeft recht op de dag van vandaag!"

KORCZAK TRAINING VOOR DE KINDEROPVANG

En omdat we dit recht met voeten treden, gaat het zo nu en dan zo vreselijk mis in ons huidige onderwijs. Het hele schoolsysteem anno 2006 lijkt voornamelijk gericht op “later”, op targets, doelen in de toekomst, als je groot bent, op output, op de economische principes zoals ze ook elders in de samenleving dominant zijn!

We vragen ons niet af wat voor het kind in het hier en nu betekenis heeft, maar toetsen voortdurend allerlei aspecten van zijn ontwikkeling voor later. We willen vooral zien wat de toegevoegde waarde is; we vullen het leerlingvolgsysteem en vergelijken kwantiteiten in groei en ontwikkeling. En als je volgens het standaard format de target nog niet gehaald hebt, word je bestempeld tot achterstandsleerling of zorgobject.

Achterstand... op wie of wat eigenlijk? Er zijn op onze scholen talloze kinderen die op 10-jarige leeftijd twee talen vloeiend spreken: Nederlands en Turks... en toch zeggen wij dat deze kinderen taalachterstanden hebben.

Ja, inderdaad vanuit dat economisch principe gedacht klopt dat, want zij halen de target niet die volwassenen bedacht hebben. Maar een kind kan toch nooit een achterstand hebben ten opzichte van zijn eigen ontwikkeling, zijn eigen leven...

De school verwordt meer en meer tot een productiebedrijf en het krijgt kenmerken van de bio-industrie. Ontwikkeling in een programmeerbaar proces: bij planten lukt het, bij varkens lukt het... dan zal het toch bij mensen ook wel zo werken.

De intensieve menshouderij, zoals Jaap Peters dat in zijn gelijknamige boek noemt, is in het onderwijs volop aanwezig. Niet alleen in het HBO, maar ook al in het basisonderwijs. Het is geen wonder dat Tjibbe daar grote vraagtekens bij heeft.

Kinderen ontwikkelen zich in het hier en nu en de school is geen productiebedrijf, maar een leefgemeenschap. En daar binnen heeft elk kind recht op de dag van vandaag!

Is dan alles fout in het huidige onderwijs? Welnee, er zijn talloze kinderen die bij talloze meester en juffen uitstekend tot hun recht komen. Dat zijn vooral juffen en meesters die vanuit respect voor het kind andere keuzes durven te maken dan de meeste politici. Zij volgen niet het systeem, maar het kind; zij durven te vertrouwen op de kracht van de eigen ontwikkeling van kinderen en op hun eigen intuïtie.

Dat betekent niet dat die leraren niet systematisch zouden werken of dat zij kinderen niet de maximale ontplooiingsmogelijkheden zouden geven. Dat doen zij juist wel: zij passen de ontwikkeling van kinderen niet in het systeem, maar zij passen het systeem aan bij de ontwikkeling van elk individueel kind, bij de dag van vandaag! En dan is al het leren per definitie functioneel, voor vandaag en niet alleen voor later!!!

Dit najaar deden zo'n achttien groepsleid(st)ers en leidinggevenden van Kinderopvang DAK in Den Haag mee aan een training van twee ochtenden. Centraal stond de pedagogiek van Korczak en de vraag: hoe geef ik deze handen en voeten in mijn dagelijks pedagogisch handelen?

De vijf kernbegrippen van Korczak hielpen de deelnemers hierbij:

- respect,
- rechtvaardigheid,
- participatie,
- dialoog,
- zelfreflectie.

Ter introductie lazen de deelnemers het artikel 'Kind in de knel' van Anouk Brink en Joop Berding en ze noteerden herkenningpunten en vragen. Punten van herkenning waren dat kinderen altijd opnieuw mogen beginnen, dat je als opvoeder geen etiketten opplakken en dat kinderen recht hebben op hun 'eigen bult'. Heel praktisch kwam aan de orde hoe je met 'structuur' omgaat in de groep, bijvoorbeeld de eet- en slaaptijden en -gebruiken.

In groepjes werkten we aan verschillende casussen, bijvoorbeeld: hoe stel ik in de naschoolse opvang samen met de kinderen een vakantieprogramma op? Als huiswerkopdracht moesten de deelnemers een kind gedurende drie momenten observeren. Deze observaties werden op de tweede ochtend besproken. We gingen op zoek naar de onderliggende waarden en betekenissen, voor het kind en voor de volwassene. Naar voren kwamen onder andere: wederzijdse erkenning en begrenzing; verantwoordelijkheidsgevoel; respect voor elkaar, het materiaal en de omgeving en de ander keuzes laten maken.

Allemaal pedagogische waarden waarover Korczak al levensecht en indringend schreef. We werkten in groepjes de kernbegrippen van Korczak verder uit: hoe geef je bijvoorbeeld 'rechtvaardigheid' vorm en inhoud in je groep? Daaruit kwamen verschillende plannen en ideeën voort. En nu er in de praktijk aan gaan werken!

Iedereen was zeer gemotiveerd, maar in de drukte van alledag is het soms moeilijk een lijn vast te houden. Daarom willen we een Korczak Netwerk in Den Haag en omgeving ontwikkelen, waarbij mensen elkaar zo'n vier keer per jaar ontmoeten en kennis, inspiratie en ideeën opdoen. In het voorjaar van 2007 wordt deze training opnieuw aangeboden.

Inge van Rijn en Joop Berding
irijn@kinderopvangdak.nl
jwa.berding@wanadoo.nl

ACTIVITEITEN JKS

NASH DOM 2006

Deze zomer beleefden we het 12e Nash Dom zomerkamp in Rusland. We hebben daar in de afgelopen jaren al vele malen over bericht. Toch is het iedere keer weer een bijzondere ervaring als 115 kinderen en begeleiders uit Rusland en Nederland drie weken samen optrekken. Een echt integratiekamp waaraan gehandicapte en niet-gehandicapte jongeren deelnemen. We willen ook op deze plek nog eens alle donateurs bedanken die een financieel steentje hebben bijgedragen.

Hieronder laten we twee deelnemers aan het woord. Carlo als jonge begeleider en Helena als jeugdige deelnemer.

Impressie van een jongere uit nederland

Jammer van de muggen, het slechte eten en het pokkenweer, maar Nash dom was toch erg leuk dit jaar. Het is erg moeilijk om over het kamp te schrijven omdat het vooral gaat om de sfeer en de manier waarop mensen elkaar behandelen; gelijkwaardig en met respect. Ik ga mijn best doen.

Meer nog dan vorig jaar waren voor mij dit jaar een paar mensen heel belangrijk en heb ik heel veel over mezelf geleerd. Vooral na een gigantische huilbui (ik had nooit gedacht dat er zoveel tranen in mij zaten) en een paar gesprekken met Carlo begon ik mezelf langzamerhand een beetje te begrijpen. Iets waar ik ook nu nog erg veel aan heb.

Het leukste dit jaar vond ik wel de dag van de liefde en de excursie naar Suzdal. Over die twee wil ik dan ook vooral vertellen. Wat de dag van de liefde betreft; ik geloof dat ik wel ongeveer 4 of 5 huwelijksaanvragen heb gedaan voordat ik besloot met Arnold te trouwen. Dit was wel een erg leuke trouwerij. Verder ben ik bijna de hele dag bezig geweest met het maken van cadeautjes voor Katya, wiens engel ik was. Goed, ze had aan het eind van de dag wel zo'n vermoeden dat het van mij kwam, maar ze vond het wel leuk, en daar ging het tenslotte om.

Dan de excursie; heerlijk.... Gewoon een dagje op eigen houtje rondlopen door een Russisch stadje....ijsjes eten....een paar kerken bezoeken....ergens neerzaken en heel lang niks doen....

Nou ja, dan toch nog maar snel even iets over de Hollanddag. Presentaties van de Russen over hoe zij de toekomst van Nederland zien.: Nederland verzoop en de Hollanders werden een soort meermensen, Nederland werd een sprookjesland met draken en prinsessen, Nederland werd overal de beste in (betere pizza dan Italië, betere zakmessen dan Zwitserland etc. en geweldige voetballers die met elkaar overspeelden geholpen door een engel die de bal vasthield) Hoewel Rusland nog net iets beter was. Ieder land moest in traditionele kleding voetballen en Nederland had door de klompen zoveel

voordeel dat ze wereldkampioen werden etc. Daar tussendoor hadden we nog de verkiezing van de grootste Nederlander aller tijden. Mijn toespraak (Landrotten! Willen jullie plunderen en roven?) leverde wat problemen op met de vertaling, maar ik heb wel lol gehad. Ook dit jaar weer een erg leuk kamp en ik mis iedereen ontzettend!

Helena Vis.

Impressie van een begeleider

Herinneringen zijn dromen uit vroeger tijden. Een jaar lang droomde ik van het kamp. Een jaar lang keek ik uit naar het weerzien. Een jaar lang keek ik op tegen het afscheid. Nu ik weer thuis ben, denk ik steeds vaker aan die tijd. Als mensen vragen waar je bent geweest op vakantie, fronsen velen de wenkbrauwen wanneer zij vernemen dat je op een kinderkamp in Rusland bent geweest. Vervolgens vragen zij wat je daar dan doet. Keer op keer krult mijn mond in een glimlach en kijk ik in het luchtledige. Ik denk dan aan al die fantastische momenten en merk dat een melancholisch gevoel zich van mij meester maakt. Dan denk ik aan mijn lieve vrouw Olya, die ik voor het kamp niet kende, maar die met haar oneindige geduld en verlegen lachje al mijn zorgen dragelijk maakte. Dan denk ik aan onbedaarlijke lachpartijen op de kamer van Arnold, waar we een paar keer per dag als Hollandse vrienden aan de koffie zaten, of aan iets anders. Dan denk ik aan Alina die vertelde dat ze zo blij was dat ik mee was op kamp, al weet zij niet dat ik veel blijer dat ik met haar op kamp mocht. Dan denk ik aan mijn huwelijk met Gusel, een zeldzaam lief meisje uit Kazan. Dan denk ik aan Theo, wiens gesnurk mij dikwijls uit de slaap hield, maar hij heeft mij geleerd dat je van alles in het leven moeten genieten, dus dat deed ik dan ook. Dan denk ik aan Oksana, die mij deed inzien dat er nog mensen bestaan die nog gekker zijn dan ik. Gelukkig ben ik nog veel gekker... op haar. Dan denk ik aan al die mensen die ik dit kamp heb mogen ontmoeten en die mijn leven zoveel rijker hebben gemaakt. Dan denk ik aan Walya, die vol trots tot mij zei dat zijn zoon zo groot was geworden. Dan denk ik aan Lodewijk en Reina, die zo dikwijls voor mij klaarstonden, als mijn hart het nodig vond zich te luchten. Dan denk ik aan mijn lieve vriend Stefan, die ik Ted mag noemen, en het 'concert' dat wij gaven op de Hollanddag. Als ik mijn ogen dichtdeed, zongen wij voor een volle zaal en waande ik mij René Froger voor een uitgelaten publiek. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er een handvol kinderen was, maar hun applaus klonk voor mij als een vol Carré. Dan denk ik aan het prachtige doelpunt dat ik scoorde, dat in mijn dromen gelijk was aan het winnende doelpunt in de WK-finale, maar feitelijk de eretrefker was in een kansloze nederlaag. Dan denk ik aan al die mensen die hier niet beschreven staan, maar die mij niet minder roeren, maar het papier is simpelweg niet lang genoeg om de herinneringen uit mijn hart te kunnen dragen. Logischerwijs zijn er velen van u die geen idee en ge-

voel hebben bij hetgeen hierboven beschreven staat. Het spijt mij, ik probeer slechts te schetsen hoe lief ik het kamp en haar kinderen heb.

Maar alle mooie herinneringen dragen verlangen met zich mee. Soms wordt dan het missen tastbaar. Dan lig je 's avonds in bed en denk aan al de dingen die je nog had willen zeggen. Dat je sommige kinderen stiekem wel mee had willen nemen. Dat je hun geroep op de gangen mist. Dat je het liefste nog talloze malen uit je spaarzame slaap werd gehaald, om weer die koppies te zien. Hoe tal van liedjes je nog had willen zingen, omdat je zoontje zo mooi kijkt naar het licht van de kaarsjes. Ik proef nog steeds de sfeer, als ik in mijn herinnering zie hoe het licht van de kaarsjes over de foto's uit vervlogen kampen danst, die de muren van onze Korczak-kamer sieren. De subtiele knipoog van de begeleider die aan de andere kant van de kaarsjes op matjes zit, die al duizenden kinderen gedragen hebben, omdat zij begrijpt waarom de tranen in je ogen opwellen. Zij ziet de brok in je keel en in gedachten houden wij elkaar stevig vast. Omdat wij beiden wisten dat de laatste nacht was aangebroken en het niet lang zou duren eer wij weer waren overgeleverd aan het stillen van ons gemis door het dromen van herinneringen.

Carlo van Munster.

JANUSZ KORCZAK PRIJS

Uitreiking Janusz Korczak Prijs 2006 aan de Justitiële Jeugdinstelling 'Het Keerpunt' in Cadier en Keer

De prijsuitreiking vond dit jaar plaats in Cadier en Keer op 20 november, de Internationale Dag van de Rechten van het Kind, een zeer toepasselijke datum. Voorzitter van de jury Marian Koren sprak namens de jury, bestaande uit Jaap Bros, Elly Vollmann en genoemde voorzitter, een toespraak uit waarin ze de keuze voor de particuliere justitiële jeugdinstelling Het Keerpunt toelichtte. In het vorige bulletin besteedde we hier reeds aandacht aan. Ook is de hele toespraak te lezen op onze website www.korczak.nl. Daarom willen we hier stilstaan bij een impressie van de dag door Theo Cappon.

'...de uitreiking van de Korczak prijs had dit keer een speciaal karakter. Het maakte onderdeel uit van een speciaal programma waarin het boek 'Kleur geven aan je leven' met eigen persoonlijke verhalen en gedichten van de jongeren, werd gepresenteerd. Op iedereen maakten de verhalen die door enkele van hen werden voorgelezen een onuitwisbare indruk Evenals

de verhalen van de bekende verteller Pete Pronk uit Amsterdam. Verhalen die toegesneden waren op de onbekende en vaak niet vermoede mogelijkheden van deze jongeren uit een justitiële instelling.

PRIKBORD

WWW.KORCZAK.NL

Onze website is hernieuwd! Er is veel informatie te vinden. Oude bulletins kunnen gedownload worden en ook kunt u hier informatie over andere Korczak Stichtingen wereldwijd vinden en de internationale newsletters lezen. De nieuwsberichten zijn nu goed geordend. Kijk onder actueel om alle recente berichten te lezen. Hier plaatsen wij ook graag uw bijdragen. Mail deze naar Joop Berding (jwa.berding@wanadoo.nl).

De pedagogiek van Janusz Korczak en de Kinderopvang

Minicursus Kinderopvang in 2 avonden.

'DE BOERDERIJ', een unieke kinderopvang op een veebedrijf in Weesp en de Janusz Korczak Stichting organiseren een workshop/cursus voor leidsters in de kinderopvang en buitenschoolse opvang (BSO). Deze boeiende cursus wordt bij voldoende aanmeldingen georganiseerd op de volgende data:

- 24 april 2007, van 20 tot 22 uur
- 23 oktober 2007, van 20 tot 22 uur

De cursus kost € 35,- per deelnemer. Donateurs van de stichting en studenten ontvangen € 5,- korting. Voor meer informatie mail info@korczak.nl of bel 020-6447018. Of kijk op www.korczak.nl onder actueel.

Actie 'plakken voor pardon'

De Korczak Stichting ondersteunt van harte de actie 'plakken voor pardon', van onder andere Vluchtelingenwerk Nederland, Unicef en DCI. Eénderde van de asielzoekers in ons land is kind, dat wil zeggen jonger dan 18 jaar. Deze actie richt zich tegen het beleid van het kabinet om asielzoekende kinderen te verhuizen van het ene naar het andere centrum. Dat is slecht voor hun ontwikkeling. De actie roept op tot het verlenen van een definitieve verblijfsvergunning aan asielzoekers, jonger of ouder dan 18, die langer dan vijf jaar in Nederland zijn. De Korczak Stichting roept haar donateurs en bezoekers van onze website op om deze actie te ondersteunen en daartoe te gaan naar www.plakkenvoorpardon.nl

Amsterdams Protocol kindermishandeling

Het protocol is ontwikkeld in opdracht van de gemeente Amsterdam en is bedoeld voor alle Amsterdamse

beroepskrachten die werken met kinderen tot 18 jaar en/of hun (aankomende) ouders. Het protocol is gebaseerd op 6 uitgangspunten waarvan de eerste het Verdrag inzake de rechten van het kind is. Bij het protocol hoort een routekaart die kort aangeeft hoe te handelen bij zorgen omtrent kindermishandeling. Voor meer informatie zie www.amk-amsterdam.nl/apk

Thema: kinderrechten op de grens van leven en dood in het tijdschrift voor de rechten van het kind uitgegeven door het DCI (16e jrg, nr 3, oktober 2006). In dit katern worden ethische kwesties behandeld rond medisch handelen, anticonceptie en euthanasie. Het jaarboek 2005 van de Janusz Korczak Stichting, met de titel 'Hebben jullie het over mi?', het recht van het kind op lijf en leden, wordt in dit katern genoemd.

10 puntenplan voor Kinderrechten en Jeugdbeleid
Dit 10 puntenplan is opgesteld door het Kinderrechten-collectief als bijdragen aan de verkiezingen en kabinetsformatie. Zie verder www.kinderrechten.nl

Ter inspiratie

Alle kinderen tekenen en schrijven gedichten enzo, en sommigen van ons gaan daarmee door tot we een jaar of achttien zijn, maar de meeste houden ermee op rond hun twaalfde, als iemand tegen hen zegt: 'je kunt er niks van.' Dat is alles wat we in ons leven te horen krijgen: 'je kunt het gewoon niet. Je bent een knoeier.' Het is ons allemaal overkomen, maar als iemand me in mijn leven had gezegd: 'ja, je bent een groot artiest', dan ha dik heel wat zekerder in mijn leven gestaan.

Ze zouden je tijd moeten geven om tot ontwikkeling te komen, je moeten aanmoedigen in je interesses. Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in kunst en was er jarenlang erg goed in, maar niemand stelde daar enig belang in.

John Lennon (bron onbekend)

INTERNATIONAAL

Op 24 en 25 november ontmoetten vele Korczak verenigingen uit West- en Oost Europa en Israël elkaar in Slubice (op de grens met Duistland bij Frankfurt/Oder). De vrijdag stond in het teken van de herinnering aan de grote Korczakkenner en schrijver Erich Dauzenroth die in 2004 overleed. Het instituut Collegium Polonicum had een fraaie expositie ingericht met talloze waardevolle documenten die Erich aan dit centrum had nagelaten. De zaterdag was gereserveerd voor intensieve discussies over de toekomst van de Internationale Korczak Federatie. Er kwamen inspirerende voorstellen op tafel (in een volgend Bulletin zullen we daar wat dieper op ingaan). Batia Gilad uit Israël werd als nieuwe interim voorzitter gekozen voor de duur van 1 jaar. Zij zal met enkele collega's nieuwe statuten voorbereiden en in oktober 2007 kan dan in Mannheim (tijdens de jubileumdagen van de Duitse Korczak Ver.) een geheel nieuw bestuur gekozen worden. Bernard Lathuillère uit Frankrijk presenteerde tijdens de bijeenkomst de nieuwe internationale Korczak website. Een aanrader.

Dus ga naar <http://korczak.info>

OPROEP

Nieuws van de Janusz Korczak Stichting per email ontvangen? Mail uw emailadres aan ons door: info@korczak.nl

'Het kleine Korczak Bulletin' is een uitgave van de Janusz Korczak Stichting en verschijnt 4 x per jaar

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met het secretariaat:
Postbus 70048
1007 KA Amsterdam
tel. 020 644 70 18
fax 020 644 81 54
info@korczak.nl
www.korczak.nl

redactie

Theo Cappon
Anouk Brink

opmaak

Serge van Maris

Deze nieuwsbrief kunt u ook via uw e-mail ontvangen, stuur hiervoor een e-mail naar info@korczak.nl onder vermelding van **Kleine Korczak Bulletin**